

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.314 van 24 september 2015
in de zaak A. 214.966/VII-39.306.**

In zake : de NV CASINO KURSAAL MICAS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Gerard Soete en Thomas Soete
kantoor houdend te 8400 Oostende
Kerkstraat 8, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE MIDDELKERKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Barteld Schutyser en Tom Villé
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
de BVBA FUN2PLAY RUMES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het enig verzoekschrift, ingediend op 6 februari 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Middelkerke van 11 december 2014 houdende het sluiten van een convenant met de BVBA Fun2Play Rumes voor de exploitatie

van een kansspelinrichting klasse II, gelegen aan de Leopoldlaan 41 te Middelkerke.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : algemeen procedurereglement) en overeenkomstig artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 september 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart D'Haene, die loco advocaten Gerard Soete en Thomas Soete verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Kristof Caluwaert, die loco advocaten Barteld Schutyser en Tom Villé verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Sandro Di Nunzio, die loco advocaat Paul Aerts verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij exploiteert een kansspelinrichting klasse I aan de Zeedijk te Middelkerke.

3.2. Luidens artikel 4, § 1, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers (hierna: kansspelwet) is het verboden om een kansspelinrichting te exploiteren zonder voorafgaande vergunning van de Kansspelcommissie die overeenkomstig deze wet is toegestaan en behoudens de uitzonderingen door de wet bepaald.

Overeenkomstig artikel 25, punt 2, van dezelfde wet is voor de exploitatie van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal, een vergunning klasse B vereist. Gelet op artikel 21, § 1, van de kansspelwet, spreekt de Kansspelcommissie zich, bij een met redenen omklede beslissing, uit over de aanvragen tot toekenning van een dergelijke vergunning. Luidens artikel 21, § 2, van dezelfde wet gaat die commissie bij haar uitspraak na of al de door deze wet bepaalde voorwaarden met betrekking tot de aanvrager en de beoogde vergunning zijn vervuld. Volgens artikel 34, derde lid, van dezelfde wet moet de uitbating van een kansspelinrichting klasse II geschieden krachtens een convenant dat voorafgaandelijk wordt gesloten tussen de gemeente van vestiging en de uitbater.

3.3. De BVBA Fun2Play Rumes verzoekt op 13 oktober 2014 aan de gemeente Middelkerke om een convenant af te sluiten met betrekking tot de exploitatie van een kansspelinrichting gelegen aan de Leopoldlaan 41 te Middelkerke.

3.4. Bij besluit van 11 december 2014 van de gemeenteraad van Middelkerke wordt tussen de BVBA Fun2Play Rumes en de gemeente een convenant afgesloten.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Tussenkoms

4. Met een op 9 maart 2015 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA Fun2Play Rumes om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

5. Inzake haar belang bij het annulatieberoep stelt de verzoekende partij dat de komst van een concurrent van invloed zal zijn op het aantrekken van cliënteel. De bestreden beslissing zou zorgen voor oneerlijke concurrentie aangezien zij als exploitant van een casino een hoge concessievergoeding moet betalen en een belasting op de speelwinst van 30 à 45%, terwijl de exploitanten van een kansspelinrichting klasse II slechts onderworpen zijn aan een fortaitaire belasting per in werking gestelde speelautomaat. Daardoor zou het quasi onmogelijk zijn om een casino op rendabele wijze te exploiteren.

6. De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij niet beschikt over het rechtens vereiste belang. Zij betoogt dat de bestreden beslissing geen effectief nadeel teweegbrengt. Het convenant is louter een voorwaarde opdat de Kansspelcommissie later een kansspelvergunning zou kunnen verlenen. Het afsluiten ervan betekent echter niet dat die vergunning ook daadwerkelijk verleend zal worden en er overgegaan mag worden tot de exploitatie van de beoogde inrichting. De bestreden beslissing is bijgevolg louter voorbereidend ten aanzien van het door de Kansspelcommissie te nemen besluit over de vergunningsaanvraag.

7. De tussenkomende partij stelt dat een kansspelinrichting klasse II grondig verschilt van een inrichting die behoort tot klasse I en dat er geen concurrentie bestaat tussen beide categorieën.

Beoordeling

8. Een beroep tot nietigverklaring moet krachtens artikel 14, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 een administratieve rechtshandeling tot voorwerp hebben. Onder een rechtshandeling in de zin van de voormelde bepaling moet een handeling worden verstaan waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen te doen ontstaan of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand, dan wel een zodanige wijziging te beletten. Om ontvankelijk te zijn moet het beroep een handeling tot voorwerp hebben die zelf rechtsgevolgen sorteert en die onmiddellijk en rechtstreeks nadeel berokkent aan de verzoekende partij.

9. Te dezen wil de verzoekende partij het convenant gesloten tussen de verwerende partij en de tussenkomende partij vernietigd zien. Met een vernietiging van dat convenant streeft zij na dat haar kansspelinrichting wordt gevrijwaard tegen concurrentie.

Samen met de verwerende partij wordt vastgesteld dat het beschikken over een convenant niet impliceert dat onmiddellijk kansspelen mogen worden georganiseerd. Hiertoe is immers nog een vergunning van de Kansspelcommissie vereist. Gelet op artikel 21 van de kansspelwet, kan de Kansspelcommissie deze vergunning enkel verlenen als “al” de door deze wet bepaalde voorwaarden met betrekking tot de aanvrager en de beoogde vergunning zijn vervuld. Artikel 36 van de kansspelwet stelt de voorwaarden vast om een vergunning klasse B te kunnen verkrijgen. Het kunnen voorleggen van het convenant dat werd gesloten tussen de kansspelinrichting klasse II en de gemeente

waar die inrichting is gevestigd, is slechts één van de in de wet vastgestelde voorwaarden.

Daar waar het weigeren van een convenant een bestuurshandeling is die voor de Raad van State kan worden aangevochten - dergelijke weigering impliceert immers dat de aanvrager niet aan alle voorwaarden van artikel 36 van de kansspelwet kan voldoen en de beoogde vergunning door de Kansspelcommissie hoe dan ook niet verleend kan worden - heeft het afsluiten van een convenant met een potentiële concurrent geen onmiddellijk nadelig rechtsgevolg voor de exploitant van een bestaande kansspelinrichting.

Het beroep is niet ontvankelijk.

10. De zaak kan op grond van artikel 93 van het algemeen procedurereglement met korte debatten definitief worden beslecht.

Het beroep tot nietigverklaring moet worden verworpen. Dienvolgens moet de vordering tot schorsing, als accessorium van het annulatieberoep, eveneens worden verworpen.

VI. Kosten

11. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partij zou worden veroordeeld tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij. Luidens artikel 67, § 1, eerste lid, van het algemeen procedurereglement bedraagt het

basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

Er is grond om met toepassing van voormelde bepalingen het door de verwerende partij gevorderde basisbedrag van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van het beroep als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

12. Ook de tussenkommende partij vraagt dat de verzoekende partij zou worden veroordeeld tot betaling aan haar van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Artikel 30/1, laatste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt uitdrukkelijk dat de tussenkommende partijen niet kunnen worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of deze genieten. Er is aldus geen grond om het door de tussenkommende partij gevorderde bedrag van 700 euro toe te kennen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Fun2Play Rumes tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig september tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.
De griffier	De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron